

IEPAZĪSTAM SAVĒJOS

*“Bibliotekārs ir tas cilvēks, kurš nodrošina
latviešu rakstu valodas saglabāšanos”*

Saruna ar Izglītības kvalitātes valsts dienesta ekspertu izglītības
iestāžu akreditācijā un izglītības projektos **Uldi Gāli**

Reiz senseņos laikos, pagājušā gadsimta 80-tajos gados Dobeles šosejā 100, kur tagad Miežītes bibliotēka, atradās Jelgavas Rajona centrālā bibliotēka. Bibliotēkām raksturīgajā sieviešu kolektīvā tur strādāja divi jauni kungi. Viens no tiem Uldis Gāle tagad ir Izglītības kvalitātes valsts dienesta eksperts izglītības iestāžu akreditācijā un izglītības projektos. Uldis piekrita nedaudz pastāstīt par savu bibliotekāra dzīves posmu.

Lūdzu pastāsti par savu profesionālo pieredzi!

Esmu absolvējis Latvijas Universitātes Filoloģijas fakultāti. Mana profesionālā kvalifikācija ir latviešu valodas un literatūras pasniedzējs. Pēc samērā liela pārtraukuma es turpināju mācības un ieguva Izglītības vadības maģistra grādu.

Esmu strādājis gan bibliotēkā, gan skolā kā skolotājs un direktors. Lielu laiku esmu bijis Jelgavas rajona Izglītības pārvaldes vadītājs, pēc tam vadīju Ozolnieku novada izglītības nodaļu, tagad esmu Izglītības kvalitātes valsts dienesta eksperts izglītības iestāžu akreditācijā un izglītības projektos.

Kā tu sāki strādāt bibliotēkā?

Pēc vidusskolas beigšanas iestājos Rīgas Medicīnas akadēmijā, bet ātri sapratu, ka medicīna nav mans īstais ceļš un iestājos Latvijas Valsts universitātes Filoloģijas fakultātes neklātienes nodaļā, tāpēc arī meklēju atbilstošu darbu Jelgavā. Satikāmies ar Jelgavas rajona centrālās bibliotēkas vadītāju Irēnu Auziņu, sapratāmies un tā sākās manas darba gaitas bibliotēkā.

Vai tev patika būt bibliotekāram?

Darbs man ļoti patika, jo bija ļoti jauks kolektīvs, mierīgi un mācībām atbalstoši apstākļi, darbs ar grāmatām, kuras vienmēr man likušās ļoti tuvas un nepieciešamas.

Neatceros, ka man kaut kas būtu nepaticis, vienīgi dažreiz amizanti bija vērot apmeklētāju reakciju, kuri ieraudzīja bibliotekāru vīrieti.

Tavas domas par bibliotekāra darba prestižu šodien?

Bibliotekāra darbs, manuprāt, nav pietiekami prestižs. Ceru, ka tas mainīsies, jo bibliotekārs ir tas cilvēks, kurš nodrošina latviešu rakstu valodas saglabāšanos, kas garantē latviešu tautas dzīves ilglaicību. Bibliotekāram jāmīl lasīšana, viņam jābūt erudītam un viņam jāpatīk sarunāties ar cilvēkiem, palīdzēt tiem.

Kādas grāmatas tu pats lasi?

Tā kā mans hobijs ir lasīšana, sporta vērošana un teātris, tad tikko izlasīju grāmatu par jelgavnieku, aktieri Artūru Skrastiņu. Nezinu, ko es ieteiktu izlasīt citiem, jo, lai ieteiktu izlasīt kādu grāmatu, cilvēks diezgan labi jāpazīst.

Ulda pēdējā izlasītā grāmata – Līvija Dūmiņa „Artūra Skrastiņa Aizspoguļija”

Kādas ir tavas dzīves galvenās vērtības?

Manas dzīves galvenās vērtības ir ģimene, interesants darbs un vēlme būt noderīgam.

Cilvēks, kurš atstājis uz tevi paliekošu iespaidu?

Profesijā neapšaubāmi vislielākā autoritāte man ir Irēna Auziņa ar savu ļoti plašo interešu loku, ieinteresētību citu cilvēku likteņos. Lielu pozitīvo iespaidu manā dzīvē atstājušas manas bijušās bibliotēkas kolēģes: mana pirmā darbaudzinātāja Alla un bijusī Miežītes bibliotēkas vadītāja Jolanta, ar kurām regulāri esam tikušies teju 40 gadus un visu šo laiku man kopā ar viņām ir bijis patīkami un interesanti. (Lai viegļas smiltis pāragri aizgājušajai Jolantai).

Ko tu novēlētu jauniešiem, kurš domā kļūt par bibliotekāru?

Mūsdienu bibliotekāram un jauniešiem, kurš domā kļūt par bibliotekāru, es novēlu lasīt daudz grāmatu, novērtēt un izmantot visas iespējas, kuras sniedz bibliotekāra amats!

Ar Uldi sarunājās Komplektēšanas un apstrādes nodaļas vecākā bibliotekāre Anita Vecele